

Informatieblad 3B.1a De haan van Moeloed / het geboortefeest van Mohammed

De profeet Mohammed werd geboren op de twaalfde dag van "Àrabi-ul-awwal", de derde maand van het islamitische maanjaar. Deze datum komt overeen met het jaar 570 van de christelijke jaartelling. Deze gebeurtenis wordt in de gehele moslimwereld uitbundig gevierd. Thuis en in de moskee bezingen moslims het leven van de profeet. Het feest draagt de naam Id-ul Maulid of Moeloed

Het verhaal 'De haan van Moeloed' komt uit de Marokkaans islamitische cultuur waarin veel verteld wordt over de rituelen en tradities rond het Moeloedfeest (Id-ul-Maulid - Geboorte van de profeet Mohammed).

De haan van Moeloed

Het hele dorp stond op z'n kop: het was de feestdag waarop de geboorte van de profeet Mohammed gevierd werd! In alle huizen waren de vrouwen druk in de weer voor het grote feestmaal van die avond. Al het heerlijk was dat men zich denken kan werd in de kanoun (kookpot) klaargemaakt. Overal rook je de geuren van kruidige chorba (soort soep), koeken en honing. Maar de lekkerste geur van alles was toch wel die van kippenbouillon!

Die geur hoort echt bij dit feest thuis, want ter ere van de geboorte van de profeet wordt in de hele moslimwereld een haan geofferd. Net zoals men een schaap slacht voor het feest van Aid-el-Kebir, ter herinnering aan het offer van Abraham. Een paar dagen voor het feest lopen de mannen alle soukhs (markten) in de omgeving af op zoek naar de mooiste en dikste hanen. Hun gekraai in de

vroege ochtend in alle wijken is het voorspel van dit grote feest!

Nu woonden er een arme man en vrouw in een groot huis dat onderdak bood aan verschillende families. Zij deelden met z'n allen één gemeenschappelijke binnenplaats.

Het arme echtpaar zag bedroefd het feest tegemoet. Zij hadden geen geld meer om een feestmaal klaar te maken. Zouden zij dan niets anders te eten hebben dan droog brood op de dag van Moeloed? En dat terwijl je overal de hanen kon horen kraaien op hun pleintje... Ze moesten er niet aan denken!

De arme man had zich bij de situatie neergelegd. Maar zijn vrouw, die de reputatie had zo slim te zijn dat men haar de bijnaam had gegeven van 'Aidia el Quadra', 'de handige', bleef maar mopperen: "Het is de Moeloed! En we hebben zelfs geen broodmager kippetje om in de pan te stoppen..." - "Wat wil je... ik heb geen werk gevonden." - "Kijk eens naar de haan van de buurman. Wat is die mooi en vet! En dat alleen voor hun tweetjes en de twee kinderen." - "Het is de wil van God..." - "Maar die haan is met gemak genoeg voor zes personen. Je zult zien dat ik een mooi Moeloedfeest kan organiseren. Laat het maar aan mij over!"

En Aidia legde haar man het plan uit: "Ik ga zitten op de drempel van de deur en ik zal naar de voorbereidingen kijken van de buurvrouwen. Jij komt er dan aan met een grote stok. Ik ga naar binnen.

Jij slaat hard op de matras, zodat ze de slagen horen. Ik ga schreeuwen en huilen, jij roept dan "Vanavond zal het er nog steviger aan toe gaan!" En je gaat weg. Wanneer je een uur later terugkomt blijf je hij de deur staan."

Zo gebeurde het. Vanachter de gordijnen van de ramen naar de binnenplaats werd alles stilzwijgend gadeslagen door de burens. Ze zagen de echtgenoot aankomen, hoorden de klappen, zagen hem vertrekken en zij hoorden zijn dreigement voor de avond. En bovenal hoorden ze het geroep en gehuil van Aidia. Toen kwam de buurvrouw te voorschijn die de dikke haan had waar Aidia haar begerige ogen al lang op had laten rusten. Zij nam de huilende vrouw mee en nodigde haar uit voor het diner van de Moelod.

De bouillon stond al op het vuur en de geur was verrukkelijk! Samen wachtten

zij de terugkomst af van de 'boze echtgenoot' om hem ook gastvrij uit te nodigen. De buurman wilde graag deze vrolijke religieuze feestdag vieren met een daad die vrede en verzoening bracht. Hij wachtte op de drempel van zijn deur en riep zijn buurman uit de verte toe: "Man, je vrouw is al bij ons! We gaan samen de Moelod vieren!"

De man ging met een nors gezicht in de familiekring zitten, waar Aidia al had plaatsgenomen. De heer des huizes pakte een groot mes en sneed de haan in stukken. En omdat je altijd gasten moet eren zette de gastvrouw vervolgens de schotel met de prachtige houten voor haar buurvrouw en zei tegen haar: "Verdeel jij nu de stukken."

Aidia, 'de handige', bekeek met een ernstig gezicht de schitterende schotel. Toen ging ze plechtig over tot de verdeling:

*Twee vleugels
zijn voor de kinderen
De hals
is voor degene die hem van de
'soek' gehaald heeft
De poten
zijn voor de ongelukkige man
Het staartstuk
is voor de onvergelykbaar schone vrouw
De witte borst, het middenstuk
is voor mij,
want ik ben het middelpunt van alle zorgen!*

En zo werd het een plechtig, prettig en prachtig feest!

EINDE

Toelichting:

Op de twaalfde dag van de derde maand, Rabi'l, wordt het feest van de geboorte van de profeet Mohammed (vz mh) gevierd. De avond tevoren zijn er allerlei plechtigheden in de moskee, waarbij liederen en gedichten ter ere van de profeet worden voorgelezen. De profeet Mohammed (vz mh) werd geboren op de twaalfde dag van àrabi-ul-awwal", de derde maand van het islamitische maanjaar.

's Morgens, op de feestdag zelf, eet men bij het ontbijt een kom griesmeel, besprenkeld met honing en boter. Dit was, naar verluid, het lievelingsgerecht van de profeet.

Het feest is in Marokko pas ruim tweehonderd jaar na het begin van de islam ingevoerd. Sommigen zeggen dat het ontstaan is naar voorbeeld van het christelijke kerstfeest, het geboortefeest van Jezus.

Uit: J. Scelles-Millie, *Contes mystérieux d' Afrique du Nord*, Parijs 1972, 'Le coq de Mouloud', pp. 183-187.
Dit verhaal toont hoe belangrijk vlees is bij het vieren van een feest.
Data van het feest; 21 April 2005; II April 2006; 31 Maart 2007;
20 Maart 2008; 09 Maart 2009; 26 Februari 2010; 16 Februari 2011

Bron: "Volksverhalen uit kleurrijk Nederland. Feesten. Verhalen over feesten uit de Chinese, Joodse, Nederlandse, Indiase, Turkse, Surinaamse, Marokkaanse en Indonesische verteltraditie"
Uitgeverij Lemniscaat, Rotterdam, 1990.